

Jeremia 28

Septuaginta (LXX)

1 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα

2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς βαβυλῶνα ὑβριστάς καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς

3 ἐπ' αὐτήν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ὧς ἐστιν ὅπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς

4 καὶ πεσοῦνται τραυματαῖαι ἐν γῇ χαλδαίων καὶ κατακεκνητημένοι ἔξωθεν αὐτῆς

5 διότι οὐκ ἐχῆρευσεν ἰσραὴλ καὶ ἰουδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων ἰσραὴλ

6 φεύγετε ἐκ μέσου βαβυλῶνος καὶ ἀνασφύζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστιν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ

7 ποτήριον χρυσοῦν βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν

8 καὶ ἄφνω ἔπεσεν βαβυλῶν καὶ συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτήν λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς εἴ πως ἰαθήσεται

9 ἰατρεύσαμεν τὴν βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν αὐτήν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρων

10 ἐξήνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς σίων τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν

11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας ἡγίρειν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως μῆδων ὅτι εἰς βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτήν ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστὶν ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν

12 ἐπὶ τειχέων βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας ἐγείρατε φυλακάς ἐτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ ποιήσει κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας βαβυλῶνα

13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς ἦκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχα σου

14 ὅτι ὥμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὥσει ἀκρίδων καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες

15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν

16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ

17 ἔμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῇ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς

18 μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται

19 οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ ἰακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ

20 διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἔξαρῷ ἐκ σοῦ βασιλεῖς

21 καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν

22 καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα

23 καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου

24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν ἐπὶ σιων κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν λέγει κύριος

25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρά μου ἐπὶ σέ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεφυρισμένον

26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔση λέγει κύριος

27 ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπίζετε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείlate ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις αραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ασχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος

28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν μῆδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ

29 ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι ἐξανάστη ἐπὶ βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν

30 ἐξέλιπεν μαχητὴς βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν ἐγενήθησαν ὥσει γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς

31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ

32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται

33 διότι τάδε λέγει κύριος οἴκοι βασιλέως βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἦξει ὁ ἄμητος αὐτῆς

34 κατέφαγέν με ἐμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος κατέπιέν με ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξῴσέν με

35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα σιων καὶ τὸ αἶμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας

χαλδαίους ἐρεῖ ιερουσαλημ

36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς

37 καὶ ἔσται βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐ κατοικηθήσεται

38 ἅμα ὥς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὥς σκύμνοι λεόντων

39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι λέγει κύριος

40 καταβιβάσω αὐτούς ὥς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὥς κριοὺς μετ' ἐρίφων

41 πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγένετο βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν

42 ἀνέβη ἐπὶ βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη

43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῇ ἄνυδρος καὶ ἄβατος οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου

44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη

49 καὶ ἐν βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα πάσης τῆς γῆς

50 ἀνασφύζομενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου καὶ ιερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν

51 ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδισμόν ἡμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν εἰς οἶκον κυρίου

52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαῖα

53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ βαβυλῶν ὥς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολεθρεύοντες αὐτὴν λέγει κύριος

54 φωνὴ κραυγῆς ἐν βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ χαλδαίων

55 ὅτι ἐξωλέθρευσεν κύριος τὴν βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὥς ὕδατα πολλὰ ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς

56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ βαβυλῶνα ταιλαιπωρία ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόχεται τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν

57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

58 τάδε λέγει κύριος τείχος βαβυλῶνος ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται καὶ οὐ κοπιήσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν

59 ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος ἱερεμία τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ σαραια υἱῷ νηριου υἱοῦ μαασαίου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ σεδεκιου βασιλέως ἰουδα εἰς βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ σαραιας ἄρχων δώρων

60 καὶ ἔγραψεν ἱερεμίας πάντα τὰ κακά ἃ ἤξει ἐπὶ βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ βαβυλῶνα

61 καὶ εἶπεν ἱερεμίας πρὸς σαραιαν ὅταν ἔλθῃς εἰς βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους

62 καὶ ἐρεῖς κύριε κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται

63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ εὐφράτου

64 καὶ ἐρεῖς οὕτως καταδύσεται βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν